

Nu falmer skoven trindt om land

Tekst: N.F.S. Grundtvig 1844

Melodi: Johan H. Nebelung 1889

1 Nu falmer skoven trindt om land,
og fuglestemmen daler;
alt flygted storken over strand,
ham følger viltre svaler.

2 Hvor marken bølged nys som guld
med aks og vipper bolde,
der ser man nu kun sorten muld
og stubbene de golde.

3 Men i vor lade, på vor lo,
der har vi nu Guds gaver,
der virksomhed og velstand gro
i tøndemål af traver.

4 Og han, som vokse lod på jord
de gyldne aks og vipper,
han bliver hos os med sit ord,
det ord, som aldrig glipper.

5 Ham takker alle vi med sang
for alt, hvad han har givet,
for hvad han vokse lod i vang,
for ordet og for livet.

6 Da over os det hele år
sin fred han lyser gerne,
og efter vinter kommer vår
med sommer, korn og kerne.

7 Og når engang på Herrens bud
vort timeglas udrinder,
en evig sommer hos vor Gud
i Paradis vi finder.

8 Da høste vi, som fugle nu,
der ikke så og pløje;
da komme aldrig mer i hu
vi jordens strid og møje.

9 For høsten her og høsten hist
vor Gud ske lov og ære,
som ved vor Herre Jesus Krist
vor Fader ville være!

10 Hans Ånd, som alting kan og ved,
i disse korte dage
med tro og håb og kærlighed
til Himlen os ledsage!

MORGENSANG I FESTUGEN

ONSDAG D. 5. SEPTEMBER 2018

DOKK1

CARSTEN SEYER-HANSEN

DIRIGENT OG KUNSTNERISK LEDER FOR SANGKRAFT AARHUS

Sangkraft Aarhus er en selvejende institution med økonomisk støtte fra Aarhus Kommune og Statens Kunstfond. Gennem kvalitetsrige aktiviteter i skoler og kor fremmer vi sangen for både bredde og elite. Sangkraft Aarhus er knyttet til to dynamiske sangmiljøer, som dagligt arbejder på at udvikle nye unge sangere: Skt. Clemens Drengekor og Aarhus Pigekor.

Sangkraft Aarhus engagerer en lang række samarbejdspartnere; bl.a. Aarhus Kommunes Magistrat for Børn og Unge og Magistrat for Kultur og Borgerservice, Aarhus Musikskole, VIA University College, Aarhus Domkirke, Aarhus Symfoniorkester, Aarhus Jazz Orchestra og Den Jyske Opera.

Nu titte til hinanden

Tekst: B.S. Ingemann, 1837

Melodi: C.E.F. Weyse 1837

- 1 Nu titte til hinanden de favre blomster små,
de muntre fugle kalde på hverandre;
nu alle jordens børn deres øjne opslå,
nu sneglen med hus på ryg vil vandre.
- 2 Den kære Gud og Skaber den mindste orm er nær:
han føder fugl og markens lilje klæder;
dog menneskenes børn har han allermest kær,
Gud ånder på øjet, når det græder.
- 3 Guds Søn var selv et barn, og på krybbestrå han lå,
hans vugge stod på jord foruden gænge.
Guds Himmeriges fryd har han lovet de små
og blomster fra Paradisets enge.
- 4 Guds Søn har os så kær, han er børnevennen stor,
han bærer barnet op til Gud på armen;
han storm og hav betvang, da han vandred på jord,
men børnene leged ham ved barmen.
- 5 O du, som os velsigned og tog i favn de små,
en morgen se vi dig i Paradiset;
du lærte os til Gud vore øjne opslå,
evindeligt være du lovpriset!

Det lysner over agres felt

Tekst: Ludvig Holstein, 1915

Melodi: H. Balslev, 1922

- 1 Det lysner over agres felt,
hvor sløve plovspand kravle,
det sortner over Store Bælt
med sol på kirkegavle.
- 2 Velkommen i vor grønsværsstol
blandt grøftens brombærranker!
O, det gør godt at slikke sol
igen på disse banker!
- 3 Vel rækker høstens solskin kort,
men rønnens bær står røde.
Alleens linde blegner bort,
men vildvinsranker gløde.
- 4 Vell! Ræk mig da, o efterår,
en gravensten, som smager
af bækken ved min faders gård
og mulden i hans ager.
- 5 Og bag mig, sol, og blød mig, regn!
Jeg plukker mine nødder
og trasker langs et brombærhegn
med plovmuld under fødder.
- 6 Og det er al den jord, jeg har,
og alt hvad jeg begærer.
Jeg håber, det går an, jeg ta' r,
hvad mine såler bærer.

At slentre på en solskinsdag

Tekst: Anne Marie Schlichtkrull, 2018

Melodi: Carsten Seyer-Hansen, 2018

- 1 At slentre på en solskinsdag igennem byens vrimmel,
og mærke verdens puls, som sitrer under altings himmel.
At vandre mellem mennesker men stadig helt sig selv,
og se at selv et lille jeg er del af verdens væld.
- 2 At gå dér under gyldne spir på byens gamle tage
Og mærke hvordan fortidsglimt nu pludselig kom tilbage
Og mærke at det nu, som er, kun er en lille prik
I alle tiders store bog om altings historik.
- 3 At vende sig og se den vej, der nu er lagt tilbage
Og tænke på at bagved ligger tusindvis af dage,
Som, når de lægges sammen stund for stund og bid for bid,
Er starten på historien om en endnu ukendt tid.
- 4 At finde sig en bænk et sted og se på men'skestrømme
Og grunde på de mange skæbner, liv og håb og drømme
Der samles i et fælles rum, som også lidt er mit
For så i næste nu at spredes og fly hver til sit.
- 5 At løfte blikket opad og en lille stund fornemme
Hvordan det er at være ude og allig'vel hjemme
Når hjem bli'r til den følelse det er at høre til
Som brik i denne fagre verdens kæmpe puslespil.

Kom også til Sangkraft Synger

onsdag d. 5/9 kl. 17-17.45 i Vor Frue Kirke

- fællessang og minikorkoncert i ét.